

РЕШЕНИЕ

№ 4471

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2785** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145–чл.178 АПК вр. чл.186, ал.4 ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу ЗНПАМ № 10985/22.01.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“-В. Т. в ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – бензино-газстанция, както и „забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС.

В жалбата е посочено, че заповедта е незаконосъобразна и се моли да бъде отменена. Твърди се, че нарушението е отстранено преди издаването на заповедта, като същото не се дължи на умишлени действия от страна на дружеството. Не се претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – М. Д. К. - началник отдел „Оперативни дейности“-В. Т. в ЦУ на НАП – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.12.2020 г. в 15.10 часа е извършена проверка на търговски обект – обект 0003 „А. 333“ /бензино-газстанция/, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма].

При проверката е установено, че дружеството, в качеството си на лице, което

извършва продажби на течни горива по чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ е допуснало нарушение, като не е предавало на НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в посочения по-горе обект за търговия с течни горива.

Обектът разполага с 1 бр. двустранна бензиноколонка с 4 бр. пистолета и 1 бр. газколонка с 1 бр. пистолет за газ. Горивото се съхранява в 4 бр. резервоари за съхранение, единият от които не се използва. Същите са с вместимост: резервоар № 1 за дизел с обем 10 322 л., резервоар № 2 за бензин А-95 Н с обем 10 410 л. и резервоар № 3 за съхранение на LPG с обем 10 263 л.

Съставен е П. сер. АА № 004645/18.12.2020 г.

При проверката са изискани и представени при последващо посещение в обекта, за което е съставен П. сер. АА № 0070952/05.01.2021 г. заверени копия на документи за доставка на гориво за периода 09.12.2020-29.12.2020 г. Представени са акцизни данъчни документи /А./ за получените доставки на гориво за периода. Извършена е справка в информационната система на НАП модул „Справка за доставки на гориво“. Установено е, че от наличната в обекта нивомерна измервателна система Fanfnir Visy X-49114 с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на електронна система с фискална памет /ЕСФП/ модел Unitronic с № на ФУ US000048 и ФП № 70000048, не са подавани данни, които да дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение на течните горива, както следва:

- на 10.12.2020 г. са доставени 6 038 л. гориво „газъл немаркиран“ с А. № 0000000005721777/09.12.2020 г., а по нивомерната система не е отчетено това количество гориво.

За установеното нарушение е съставен АУАН сер. АН № F586597/20.01.2021 г. за извършено нарушение по чл. 3, ал. 3 от наредба № Н-18/13.12.2006 г.

Издадена е ЗНПАМ № 10985/22.01.2021 г. от началник отдел „Оперативни дейности“-В. Т. в ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – бензино-газстанция, както и „забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС.

По делото са представени: Протокол № [ЕГН]/29.12.2020 г. за обновяване на фърмуер на клиент Ти ди комфорт“ Е. на фискален принтер FP800 от версия 1.10BG към версия 2.00BG, служебен бон от 29.12.2020 г. от фискален принтер FP800, че същият е готов за работа, както и становище от [фирма], според което е направена проверка на работата на ЕСФП Unitronic от страна на производителя и сервизната фирма, при която е установено, че

- при версия 1.10 BG на фискалния принтер FP800 поради софтуерна промяна от страна на сървъра на НАП принтерът е спрял да връща отговор при подаване на нивата от нивомерната система;

- при версия 2.00BG на фискалния принтер FP800 след обновяване на фърмуер от версия 1.10BG към версия 2.00BG принтерът е започнал коректно да получава отговор от сървъра на НАП и са се връщали съобщения за успешно получаване и изпращане на нивата от нивомерната система.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт,

поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената ЗНПАМ е издадена от компетентен орган.

Съгласно чл.186, ал.3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по ал.1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 1 от ЗНАП предвижда, че изпълнителният директор на НАП е орган по приходите. Видно от Заповед I ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, директорите на дирекции "Контрол" в ТД на НАП и началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в главна дирекция "Фискален контрол" в Централно управление на НАП, са оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ - запечатване на обект по чл.186 от ЗДДС. Оспорената заповед е издадена от началник отдел „Оперативни дейности“-В. Т. в ЦУ на НАП, който е компетентен орган.

Заповедта е изготвена в изискуемата от чл.59, ал.1 от АПК писмена форма и отговаря на изискванията на чл.59, ал.2 от АПК, във връзка с чл. 186, ал. 3 от ЗДДС. Същата съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за подаване на данни по чл.118 в Националната агенция за приходите.

В нормата на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС е предвидено задължение за регистрирано или нерегистрирано лице по ЗДДС, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

Според чл. 3, ал. 3, във вр.с ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, всяко лице, което извършва продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, в т.ч. и чрез ЕСФП, работеща в режим на самообслужване, е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива.

Съгласно чл.187, ал.1 от ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл.186, ал. 1 от ЗДДС се забранява и достъпът до обекта.

Анализът на цитираните разпоредби обуславя извод, че при установено по съответния ред непредаване на НАП по установената дистанционна връзка на данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обекта и данни за извършените продажби, дължащо се на неспазване на реда или начина за предаването на такива, административният орган, при условията на обвързана компетентност, налага на търговеца ПАМ - "запечатване на обект и забрана за достъп до него".

Липсва спор между страните по делото, че към момента на проверката в обекта бензиностанция - газстанция са налични различия между данните на софтуера за

управление и проследяване на доставките, откъдето се подават и са подадени данните в НАП и данните изведени от фискалната система, т.е. в НАП не са постъпили данни по установената дистанционна връзка с търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, които да дават възможност за точно определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обекта и за извършените продажби. Това обстоятелство не се отрича от жалбоподателя, като същото е заявено в подадената жалба.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че неподаването на данни към НАП от нивомерната система не е по вина на дружеството и е нямало как да бъде установено преди извършената проверка от контролните органи на НАП. От представеното по делото становище от сервизната фирма, обслужваща дружеството, протокол за обновяване на фърмуера, както и служебен бон за смяна на фърмуер, се установява, че след извършената от контролните органи на НАП проверка е констатиран технически проблем с фискалния принтер, който се дължи на софтуерна промяна на сървъра на НАП. В резултат на техническата неизправност фискалният принтер е спрял да връща отговор при подаване на нивата от нивомерната система към НАП. Това обстоятелство е могло да бъде установено, тъй като търговецът е запознат с реда за подаване на данни от нивомерната система за количествата гориво към НАП. На същият е било известно, че следва да се получи потвърждение от сървъра на НАП за успешно подадени данни от техническото устройство в нивомерната система. При липса на получен отговор, е следвало своевременно да бъде извършена проверка на изправността на фискалния принтер и да бъде установена и отстранена техническата неизправност. Видно от становището на фирмата, осъществяваща техническо обслужване на системата за отчитане на горивата, техническият проблем е отстранен на 29.12.2020 г., след извършената проверка от контролните органи на НАП, като след обновяването на фърмуера фискалният принтер е започнал коректно да получава отговор от сървъра на НАП и да се връщат съобщения за успешно получаване и изпращане на нивата от нивомерната система.

Съдът приема, че констатираното от контролните органи на НАП неизпълнение на задължението всяко лице, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива., установено с чл. 118, ал. 6 т ЗДДС, както и с чл. 3, ал. 3, във вр.с ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, е безспорно доказано.

От друга страна, от събраните по делото доказателства /служебен бон за доставка на гориво по документи – дизел, количество по А. 6 038 л. от 10.12.2020 г., А. № 000000005721777/09.12.2020 г. за доставка на 6 038 л. гориво „газъл немаркиран“/ става ясно, че дружеството разполага с коректни и надлежно осчетоводени данни за постъпващите в обекта количества горива, чието наличие е установено по време на проверката и представлява индиция, че служителите на дружеството стриктно са изпълнявали задълженията си, произтичащи от данъчното законодателство при ръчното въвеждане на данните за получените доставки на горива и изпращането им чрез ЕСФП към НАП.

По направените в жалбата възражения относно законосъобразността на съставения АУАН, съдът намира за необходимо да отбележи, че законосъобразността на АУАН са преценява в друго производство, поради което настоящият състав не е компетентен

да се произнесе по същата.

За да е законосъобразно наложена, ПАМ трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Предвидената в чл. 186, ал. 1, т. 1, буква "г" от ЗДДС мярка има превантивно действие, като с нея се цели да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя.

В случая извършването на нарушение е доказано по безспорен и категоричен начин, но определеният с акта срок за налагане на ПАМ от 14 дни не е съобразен с принципа за съразмерност, прогласен с чл.6, ал.2 АПК, сочещ, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. От страна на търговското дружество са били предприети действия и техническият проблем е отстранен на 29.12.2020 г., т. е преди издаването на ЗНПАМ на 22.01.2021 г., което изключва необходимостта от осъществяване на административна принуда, чрез която се цели преустановяване и предотвратяване на констатираното нарушение. След като нарушението е констатирано за първи път, отстранено е незабавно след установяването му и от него не са произтекли определени вредни последици за държавния бюджет чрез укриване на приходи, то налагането на ПАМ за срок от 14 дни на обекта не би могло да се определи като съразмерно. При тази продължителност на срока се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на съответни на нарушението мерки. Неоправдано би било да се засяга в по-голяма степен от необходимото стопанския оборот, който е източник на приходи в бюджета, особено при липса на констатирани конкретни вреди за фиска. Ето защо оспорената принудителна административна мярка, предвид нейната тежест и обстоятелствата, при които е наложена, се явява прекомерна.

С оглед изложеното оспорената ЗНПАМ е незаконсъобразна и следва да бъде отменена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] ЗНПАМ № 10985/22.01.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“-В. Т. в ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – бензино-газстанция, както и „забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: